સાખી.

જુવો ભભકો ભાઇ, દીવાલીની માહી,
સુખાઇમાજ સારી, રોશનાઈ થાય ભારી,
જનો થાય ઊમંગી, ઇમારતો રંગી,
ફરેછે બેઢંગી, સાધુસતસંગી.

ઘોસો.

ઊમંગે ફરે સઊ લોકો,
મનમા રેશ નહી ધોકો,
પેહેર સે કડકડતો કોકો,
અદેખાઇ કરીને નહી ટોકો
જુએછે ઊચી કરી ડોકો
ફરફઆ મારેછે પોકો,

રસુતામાટે હાથો જોડો
જાગસે નહી તેથા ઝાડો
અજ્ઞાજનને કોઇ રોકો
અનીતી વાળાને ડોકો
જરા તમે મનમા નહી ચોડો
મુકી દોમનના સહ ઘોડો ॥૪॥૪॥

ખ્યાલ.

આજ હરખનો દહાડો,
ગમત કરી દીલ ન કાહડો
ગગાસ્નેહી શાથે લાગો, બનો આનંદી બનો આનંદી
હીંદુ દાશકો આતીશ,
ખાગ તહરે વાર દીશ
વાકી મુકી કેવી શીશ, બન્યા અનંદી બન્યા આનંદી
પારશી પ્રખ્યાત, અટકમાળી તેની જાત
કા મસ્કરીની વાત, કરે મદમાતા કરેમદમાતા,

ખોજાને મુસલમાન, ખીસા કાતરના દાન
મળી દીશે ગુણવાન, સહુ સોખીલા સહુ સોખીલા
અંગ્રેજ ફીરંગીછે બહુ, શુવાત હું તેની કહુ
મોગળ મકરાણીછે સૌઊ, થયો ખીચડો થયો ખીચડો
એવી એવી પડે મજા રસ્તે ઉડે વાવટા ધજા
તેહવારનીછે રજાં લ્હેરી ઊમગી લ્હેરી ઉમગી

મુબાઈની દીવાલી વીસે.

—ooo—

લાવણી.

આ દીવાળીના દીન, થયુ કળીન, સાફ સુફ કેવું,
દેખાયછે ઝાક ઝમાલ, જોવાના જેવું. ટેક.
ઘરોને ચુનો દેવાય, કળીક રંગાય, બારણાં બારી.

કંઇક પીડ પાઠીઆ, ને તાંસારંગે રંગાણી
કંઇ ભીતોપર ચીતાર ભલીભલીભાત પક્ષી સોપાઇ
રંગીન કાગળો ચોડી કરી સફાઇ
ચંદની બાંધીછે સાર કહુ સુંદર ઝાલરગુલાબી
નહી નજરે આમીરીસે લગાર જરાબી

જુળ.

તકતાની મુકીહાર
હાંડી ઝુમર નાંખહાર
ચીગનીને મુનછે સાર

વાળચીટ અને ગીળાસ કરીબ્રાસ, કરવુ છે દેવુ
દેખાયછે ઝાકઝમાલ જોવાના જેવુ આ દી. ૧
ખુરસી ટેબલ કબાટ છપરખાટ નકશી કરાવી
તેના ઉપર કંઇ રોગાન તેલ ચડાવી
ગાલીચા ગાદી ઉપર, રંગીન સુંદર, તેપરછે તકીયા

બનાતના ગલેફ રેશમના બખીઆ
ખુરસી નીચે સાદડી ઠીક પાથરી જગા નહી ખાલી
તખતપર ફુલના તોરા, બાંધ્યા છે માલી,

જુલં

પુષ્પો આપે છે વાસ
પુસ્તકો ગોઠ્યા પાસ
પાન પટી નો મુખવાસ

મળી બરી એલચી સોપારી, બરાસ વલી આરી, વાસ આપે છે
દેખાય છે ઝાક ઝમાળ, જોવાના જેવુ, આ - દાર.
કાજુ ખાવાને માટ, ખડ્યા કઈ ખાટ, તહ્યા બીતલ,
તેમાંથી થોડુ થોડુ ખાવાને મલે
ખાવાની કહુ પિંગત, લખુ લખત, તેહનુ બાધ.

ખટપટ એ બધીરાં કરે કરેએન બાઇ
ખડ ખડીઆ ને થાપડા, ગાઠયા વાંકડા સેવ સુવાલી,
પાપડ પાપડી ને વડી, કરી ચોળાની,

જીલ

પાપડ તો ઝટ ભંગાય,
સુમાળી કણુજ થાય
ખડ ખડીઆં બહુ ફુલાય,

એઓને તેલ તળી, નાખે, માણી મઝી કરેછે કેવુ,
દેખાયછે આક કમાળ, જોવાનાં જેવુ આ:લી. ૨
ધોનુ તળેલુ જુવો, હલીવર, લુઓ, ફુઆર નણી દેતાં,
ચુરેચુરા, થઇજાય વાત શું કેહેતા,

ફરસી પુરી પણખરી, કચોરી ભરી, ઘુઘરા ધારી,
ગાવે મસાલે ભરી, તલ્યા છે ઝારી,
પરમુતીના કરી સેવ, ધરવા દેવ, ઓસાવવા કાજે,
પડવાને, દીવસે અણુકુટ પુરયો માહારાજે,

જુસ

મીમશ ભાતનો જુવો,
સાક તરકારીમાં દુવો,
અંચી સુપડી માંલપુવો,

વૈષ્ણવ વોની મેદની, જુવેતેભણી ટોલુ મલેકેવું,
દેખાયછે સાક સમાજ જોવાના જેવુ,—આદી, ૩

ઝાપટીઆનુ બહુનોર. રાખે બહુ તોર,
ઝાપટકર ઝાલી, આગો મીચીનેજુડે ચુટે ફુલમાલી,
પાગડાઓં પડીજાય, પોતી આસાય, પેસેંમારી ધક્કા,
દરસણ કરી ખુસી થાય, હોયજાણે પંડા,
નારીઓ દરસનકાજ સજીનેસાજ, જાયમદમાતી,
કોણી, ઢીચણુનોમ.ર મારી હરખાતી,

જુલ

આ જુષાગુ કોઈના જાય,
પેટમા પડે બહુ હાય
કાચીન સાહુકાર પદડ.પ,

માગી ધક્કાનો માર, કાહાડી ને બહાર ફેકી દીધેલ છું.
દેખાયછે આક કમાલ જોવાના જેવું. આ. દી ૪
રૂસનાઇ રાતે થાય, જોવાને જાય, સર્વે નારનાગ
નવીન સાડી પેહેરી કોર સોનાની.
ગાડીઘોડાનું જોર હાકે નહી તોર સારે પહુંચાએ
કમ પુરીને ઠગ મન મલકાએ
બટ્ટા ફરેછે બહુ વાત સુ કહુ જાત ભીખારી
જાણે કે ધન લઈજશે એવા શીકારી

જુળ.

ભીસા કષ્ટ કતરાય
આ મુખમુ જોઇના જાય
બીચારા દલગીર થાય

તેથી કરેછે દાવ, કોને તેસાંય, વીચાર્યોછે જેવું
દેખાયછે આક કમાલ જોવાના જેવું. આ.દી--૫

માગવાડી ચોકસીનીહાર કોટનીબાહર.મારફીટએઆવી
મુનજીને મગનદાસ વ્યાસ ખુબ લાવી
એનીના થાયછે ઘણી કોટનીંમાયુ વળી ગીરગામે
બ્યુગર મુનનો નહીપાર હાડી ઠામ ઠામ

જુળ.

લેછે રમકડા લોક
કેવા સારા પુરે ચોક
રાજી સાગુગારે ગોપ

એવા ગીતે પડે મજા રહેવીને રજા બતાવવાએવું
દેખાયછે જાક જમાળ જોવાના જેવું. આ.દી — ૬

રમકડા

મનહર છંદ

ખાંડના રમકડાએ, કદાચ એ મુકયા કેવાં

ઉજવા બરફીથી, લેવામન થાયછે
તહેવાર ફળઆકારે વસ્તુઓ બનાવી સારી
સફરીવાહાણુ આગબોટ લેવાદીલલલચાયછે
ખુરસીને દેરાં તબું આંગગાડી મુકી દેવી
બગીએ બેસીને ઘોડાની લગામ સાયછે
બરોબર છોકરાની રમતતો માંડીમુકી
બદુક પીસ્તોલ તલવાર નોકદારછે
શાબાશ સુખડીયાઓ, રમો દીવાલીઓતમો
જોઇને રમકડાઓ દહેરી દીલ હરખાયછે

તેહુવારની ગમત

મરશીયો

ભપકો જુવો દીવાલીનો ભાઇ
ચાર દીવસની જુવોરૂશનાઇ ૭૪
ખાસ મીમની, ને મુન થળગે,

શેકો જોવાને મલ્યા છે ઠગલે. ભપકો.૧
ફરફર ફેટાકા ફુટે
ફુર ફુર ફુર કરીછછુંદરછુટે ભપકો.૨
ફુલ ગુલાબી રાતા પરે છે
નાના નાળો ફુલકર છુટી પરે છે. ભપકો.૩
ધારી બપોરી થાના બાહાર,
ટેટા શીંગોડા ના થાય અવાજ ભપકો.૪
પાઘ પાઘ ને લુગડા સાંગે,
મોજવાને સજન તેને વળગે. ભપકો.૫
સાપરમે દાહડે થાય ઉદાસી.
વેહમી જુવે પોતાની રાસી. ભપકો.૬
બીજ શહેરમા દહાડો આજે
કહેરી બાબશીશ આપીને ગાજે ભપકો.૭

ધન તેરશાવાશે.

(૫૬)

(હતે પોકારા હમ હગ ગોરાંગી

દીવાળીની ધામધુમ

ઉમંગની પડેછે ધુમ ૬

આશ્વીનની એકાદશી

આપવાથી ફીકર નહીં કશી

દીવાળાતો આવી ધસી

મુખે બોલે હશી હશી દી० ૧

દુવાદશી બીજે દાહાડે

વાઘ બારશ તો કેવાડે

ગરીબ લોકો બેશ ગાડે

બગી કોઈ કરે ભાડે દી ૨

ધનતેરશ ની ધામ ધુમ

ઘુઘરા વાગે છુમ છુમ

બાઇરાં કરેછે રમ ઝુમ

વાજા વાગેછે ધુમ ધુમ દી० ૩

જવેર ધનની કરે પુજા

કુબેર ના કરે ગુજા

આદી જમે ભરે કુંજા
બાજ ઉપર કરે પુજા દો૦ ૪
એવા ચંદન પુષ્પો લઇ
દુધે નવડાવે ધુપ દઇ
આરતી તો કરી થઇ
"હેરી" નુ નામ લઇ લઇ દો૦ ૫

કાળી ચૌદસવીસે.

—

લાવણી.

(નોકરી મતબાના ચરદાર એરાગે)
ભભકો ભારી બીસાબાલી લાકડીકર જાલી, (એવાર)
મંત્ર સાધે ચૌદશ કાલી.—ટેક.
વડા બાકલા પુરીઓનુ નૈવદ ધરાવી
કરે પુજા ઉમગ લાવી.—૧
કામન દુમન વશીકરણના મંત્ર કઇ વદતા
સાપ વીછુનાં દોષ ભણતા ૨

આસમસ પાડા અનેછ ગાડા ખોટી કરેતો
આમસથી કરેછે પંચાતો ૩
વેહેમ ભરેલી ગાંડી મેલી મારેછે તાપો
ઇશ્વરની આગ્નાના લુપો ૪
ફાફા મારો અરે નાદાનો વખત નહી ખુવો.
નકામો હોઅતો જઇ સુવો ૫
મંત્ર તંત્ર ને જાદુ આદી ખોટારે માનો
મોહોંસુ પડયાછો નાદાનો ૬
સાધુ સંતો ગપ ગપાટા મારેછે ખોટા
કરેછે પેહેરીને લંગોટા ૭
ખરુ માનો લ્હેરી જાણો એમ નહી સારુ
પાખંનથી પરતો વારુ ૮

